Ч. 70 Субота 30 марця (11 цьвітня) 1896. Рік VI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Війна в Судані а довги Єгипту.

Сими днями будуть рішати ся в Єгипті на єго полудневій граници важні справи, котрі певно не позістануть без впливу і на відносини европейскі. Можна сказати, що Африка стала ся нині тим місцем, де рішає ся головно борба деяких держав европейских, котра в Европі з обави перед великою війною веде ся лиш тихцем. То-ж з подвійним інтересом приходить ся слідити за тим, що діє ся в Африці, бо майже завсігди входять там в гру і европейскі інтереси, котрі близше нас обходять.

Як вже звістно, лагодить ся на полудневій граници Єгипту війна з дервішами. Над Нілем повисше Асуану стоять вже англійско-египетскі войска а проти них заняли позициї войска калїфа Абдуллаха. З другої сторони войска Османа Діґми, як зачувати, посувають ся дальше дорогою як до Свакіну над Червоним морем. В однїй або другій стороні може кождої хвилї прийти до кровавої битви. Коло Касалї, де стоять Італїянцї, прийшло вже навіть до битви, котра випала в некористь Італїянців. Полковник Стевані дістав був приказ подати поміч італїяньскій залозї в Касалї і він дістав ся якось туди, привів до міста відділ войска а забрав звідтам людий нездібних до борби і недужих, але дня 3 с. м. був змушений до битви з дервішами і не устояв ся. Італїянцї стратили 5 офіцирів і 300 вояків та були змушені замкнути ся в Касалї. Дервіші побідили і тепер очевидно з тим більшою відвагою і тим скорше приступлять до дальших кроків воєнних.

Дня 13 с. м. має знов рішати ся в Каїрі справа, котра вже безпосередно дотикає відносин держав европейских до себе. Як звістно, Анґлія зажадала від комісиї для фонду египетских довгів державних кредиту у висоті пів мілїона на війну в Судані. Два члени тої комісиї, репрезентанти Франциї і Росиї не хотїли на то пристати і запротестували против того. Більшість комісиї, репрезентанти Анґлії, Німеччини, Австро-Угорщини і Італїї, не зважаючи на протест тамтих двох, ухвалили жаданий кредит. За то мають они станути тепер перед мішаним трибуналом межинародним, котрий має право судити навіть самого кедива.

Щоби зрозуміти докладно, чого хочуть Росия і Франция і звідки взялась в Єгипті комісия для довгів державних та яке єї там становище, треба дещо пригадати з минувшости Єгипту.

Як звістно, належав Єгипет до Туреччини. З початком сего столїтя вислав був султан турецкий свого пашу Мегемета Алї'го, родом Альбанця, до Єгипту, щоби він звідтам прогнав войска Наполеона. Мегмед Алї дїставши ся раз до Єгипту зробив в нїм порядок, бо не лиш прогнав войска наполеоньскі і вирізав Мамелюків, що доси верховодили в Єгипті, але прогнав навіть і самого султана, значить ся, зробив ся майже независимим паном в Єгипті і став в нїм ґаздувати по свому. Він почав на силу заводити в Єгипті европейску культуру, закладав школи і фабрики, установляв суди, старав ся підносити рільництво і казав копати канали для наводнюваня краю і т. д., а до того всего спроваджував Европейців переважно Французів. На то все треба єму було богато гроший, і він забрав майже всю землю, здирав людий страшенно і забирав їх маєтки. Своїм способом ширеня европейскої культури зруйнував він перший цілий край. Він панував в Єгипті через 40 лїт майже независимо, бо платив лиш султанови данину.

По нїм настали єго сини. За одного з них, Саїда-пашу дістали були Французи перевагу в Єгипті. Звістний загально Фердинанд Лесепс мав у него велику ласку і той намовив єго взяти ся до копаня каналу Суеского. Гроший мала доставити Франция. Видано акциї, але коли на них не можна було зібрати потрібного капіталу, закупив Саїд-паша нерозпродані акциї за суму 42 мілїонів зр., а крім того обіцяв єя доставити робітників до копаня каналу за 18 мілїонів. Тим зруйнував він від разу египетскі фінанси. Єго дорадники порадили єму затягнути в 1862 р. позичку в однім льондоньскім банку в сумі 39 мілїонів зр. на 7 процент і то був перший початок египетских довгів державних.

Єго наслїдник Ісмаїл просто дурів. Він ставив величаві будинки, котрі коштували єго страшенні суми, тратив гроші на удержане свого власного двору, потребував великих сум на підкуплюване міністрів в Константинополи, а наконець торжество відкритя каналу Суеского, підчас котрого він цїлими тиждпями гостив у себе монархів та всїляких инших достойників, пожерло сотки мілїонів. Довг державний за десять лїт єго панованя дійшов був до 822 мілїонів зр. Він затягав нові позички, европейскі капіталїсти збогачували ся а Єгипет підупав. Треба було платити проценти а на їх обезпечене віддавано в застав доходи держави.

43)

БЕН ГУР.

Оповідане з часів христових.

Людвика Воллеса.

(Дальше.)

Глава двайцять і сема.

Антіохский цирк стояв на полудневім березї ріки, напроти острова і своєю будовою не ріжнив ся в нїчім від подібних будинків. Ігрища відбували ся даром і кождому був вступ вільний. Вже день перед тим зібрало ся тут було множество народа, бо при такій нагоді побоював ся кождий, що не знайде місця для себе. О півночи піднесено запори, що замикали приступ, і всї кинулись до будинку та шукали собі місця. Від тепер прогнало би їх звідси хиба лиш землетрясене. Дальшу часть ночи переспали люди на лавках; там і поснїдали, там і дочекали ся також цїкавого кінця представлень.

Висші кляси почали вже досьвіта сходити ся на призначені для них місця. Около другої години дня виступила і леґія в повній параді та з розпущеними хоругвами із своєї касарні на горі Сульпіюс, а коли вже послїдна когорта перейшла через міст, осталась цїла Антіохия пусткою — всї пішли до цирку, хоч той не всїх міг помістити. Люди, що не знайшли місця в цирку, стояли на березї, щоби видїти консуля, як буде виходити з корабля. Підчас єго приїзду забули всї на хвильку па ігрища, а дивили ся лиш на воєнный похід леґії.

О третій годинї, коли цирк був вже повен людий, дано знак трубою і очи сто тисячів людий звернули ся до всхідної части будинку. Там був широкий склеплений вхід, званий брамою Помпе, а над ним хоругвами і відзнаками украшена льожа — почетне місце для консуля. По обох боках входу були відділи звані „карцерес“, замкнені тяжкими брамами, прикріпленими до стовпів. Понад ними був низький пристїнок, поза котрим ішли рядами в гору місця, де сиділи знамениті особи і достойники вздовж цїлої ширини цирку. По обох боках були знов отвори, не лиш для окраси, але й для підпори багряної стелї, званої „ґалерія“, під котрою підчас великої спеки був приятний холод.

Перейдім же гадками до льожи консуля, з котрої виглядало ся на захід. З правого і лївого боку було видко величезні брами в башнах і то були головні входи. Як-раз понизше була арена, рівна, велика площа, висипана білим піском. Тут відбували ся представленя з виимкою біганя до мети. Дальше на захід стояли на мармуровім постаменті три стовпи з сїрого каменя. Не одно око буде нинї глядїти на них, бо они то перша мета і означають початок і конець дороги для перегонів. За постаментом, де місце на олтар і вузкий перехід, починає ся мур на десять до двайцять стіп широкий а пять до шість стіп високий, котрий тягне ся як-раз шість сот стіп або одну олїмпійску стадию. На другім кінци того муру єсть знову постамент з стовпами, означаючими другу мету. Ті, що стають до ігрищ, мусять входити на арену з правого боку від першої мети, лишаючи мур по лївім боцї. Початок і конець арени знаходять ся як-раз проти консуля, отже єго місце єсть найлїпше в цирку.

Треба ще собі представити, що єсьмо в льожі консуля над брамою Помпе. Коли добре роздивимось, то побачимо, що середину цирку замикає доокола ще один мур, високий на пятнайцять до вісїмнайцять метрів. І на сїм мурі єсть пристїнок, подібний до того, як над карцерами на всході. А в нїм три отвори, два від півночи а один від заходу. Сей послїдний украшений, бо то брама тріумфальна, через котру виходить при кінци увінчений побідитель. Від сего муру піднимають ся півколесом в гору місця для зрителїв. Треба собі уявити, що они повні людий, котрі нетерпеливо чекають того, коли розпічнуть ся ігрища.

Наконець голос труби дає знак, що починають ся ігрища. Через браму Помпе на всході, при звуках музики входить торжественний похід: проводир ігрищ і рада громадска, всї у вінцях на голові і на парадних возах; за ними несуть образи богів, одні на дручках, другі тягнуть на великих возах в чотирома колесами; наконець ідуть ті, що стають до ігрищ, убрані кождий після своєї ноші. Процесия переходить через цїлу арену — чудний, величавий вид! Несуть ся грімкі оплески, публика викликує по імени своїх любимців, їм

В 1876 р. дійшло вже було до банкротства. Тогди то заведено в Єгипті межинародні суди, котрі мають право судити навіть самого кедива. Якийсь час старано ся затаїти прикре положене, щоби не допустити до вмішаня ся держав европейских. Ісмаіл продав Анґлійцям 176.602 акцій каналу Суеского за суму 48 міліонів — нині они варті 240 міліонів, а й другі акциї, які ще мало правительство, дістали ся так само в чужі руки і край з цілого предприємства не мав нічого. Все то не помогло нічого і кедив остаточно мусів оголосити банкротство та просив, щоби справу египетских фінансів управильнити в межинародній дорозі.

В маю 1876 р. установлено отже межинародну комісию для египетского довгу державного. До тої комісиї мали Анґлія, Франция, Австро-Угорщина і Італія виcлати по однім фаховім знатоку; комісиї признано не лиш право управильненя фінансів але й заняти ся цілою адміністрациєю фінансовою. Через девять літ опирала ся Анґлія тому, щоби до комісиї належали також репрезентанти Росиї і Німеччини; Анґлія хотіла сама одна мати вплив в Єгипті. Ісмаіл побачив ся тепер зависимим від держав европейских, а коли ще установлено і комісию контрольну, він хотів увільнити ся зпід впливу держав европейских і установив собі міністерство зложене з самих Єгиптиян. То стало ся причиною, що єго усунено з престола.

По нім настав Тавфік. Анґлія невдоволена складом комісиї старала ся розширити свій вплив в Єгипті і взяти управу фінансів виключно в свої руки. Ворохобня під проводом Арабі-паші дала їй добру нагоду до виступленя в обороні Єгипту, она дістала за то 54 міліонів зр., але і постановила лишити в Єгипті свої войска ніби то для безпечности краю. (Подібну ролю хоче она і тепер відограти з війною в Судані). Значінє комісиї для довгу державного обмежено і установлено двох платних урядників, одного Француза а одного Анґлійця, котрі мали контролювати комісию. Наконець удало ся Анґлії довести до того, що лишив ся лиш сам один анґлійский дорадник, котрий засідає в раді міністрів ще з трома анґлійскими міністрами без теки. Через то обрушила Анґлія против себе Францию. Війна в Судані дала отже нагоду Франциї зазначити своє давне невдоволенє, а що она стоїть в тісній звязи з Росиєю, то й разом з нею заняла становище противне чотиром другим державам. При тім опирає ся Франция ще й на то, що ухвала комісиї для довгу державного, чи з фонду резервового має бути якась сума призначена на видатки надзвичайні, має бути одноголосна. Отсю справу має тепер рішити трибунал межинародний, а від єго рішеня буде зависіти дальше становище держав европейских.

Перегляд політичний.

Дня 14 с. м. прийде до Відня цісар німецкий з женою і двома своїми найстаршими синами. В середу дня 15 с. м. відбуде ся велика войскова парада в честь цісаря, а вечером того дня виїде він до Берлина.

Вчера в полудне відбула ся нарада міністрів, а вечером виїхали президент міністрів ґр. Бадені і міністри Біліньский, Ґлянц, Ледебур і Ґуттенберґ до Будапешту.

Дня 6 с. м. виїхав з Петербурга через Одесу санітарний відділ „Червоного хреста" на Одесу до Абесинії. — З Петербурга доносять, що правительство хіньске призволило росийскій спілці будувати зелізницю з Чіти через Манджурию до Порт Артура, але одвічальність за безпечність не бере на себе і полишає Росиї постарати ся о то. Виходить отже з того, що Росия буде могла обсадити зелізницю своїм войском.

З Льондону доносять, що порушена Францию гадка скликаня конференциї для справи египетскої не знайшла нїгде одобреня і що всї держави тому противні.

Новинки.

Львів дня 10 цьвітня 1896.

— **Іменованя.** Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів іменувала почтмайстрами: в Сколишині експедитора Стан. Стахевича, в Великих Очах експедиентку з Запалова Людв. Невядомску, в Токах експедиента з Конюх Йос. Пюрецкого, в Щирци експедиента з Боринич Ем. Августина; дальше експедиентами почтовими: в Гадинківцях на двірци начальника стациї Йос. Вільгельма, в Нижбірку експедиторку Єлис. Нитецку, в Тартарові на двірци начальника стациї Йос. Малиновского, в Ворохті на двірци начальника стациї Йос. Малиновского, в Ворохті на двірци начальника стациї Ад. Бачиньского, в Прусах Анну Ладось, в Яновичах експедиторку Зен. Борнштром, в Оглядові експедиторку Людв. Гадомску, в Суходолї експедиентку Етті Дукатенцелер, в Зеленій на двірци начальника стациї Ант. Зембу, в Івавчи Мар. Ґертлер де Блюменфельд, в Угринові експедитора Фр. Сивка, в Тисьменичанах властителя реальности Діон. Сабата, в Каміцї великій на двірци начальника стациї Алекс. Тофштегера, в Дорі експедитора Володисл. Галецкого, в Прилбичах експедитора Стан. Цїшевского.

— **Перенесеня.** Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів перенесла официяла почтового Сев. Куровецкого з Дрогобича і асистента почтового Ст. Дашиньского з Снятина до Львова, а асистентів почтових: В Калиневича з Перемишля до Тарнова, Волод. Ґарана з Дуклї до Коросна, Ст. Савицкого з Тлустого до Тернополя, Юл. Вижиковского з Бучача до Тлустого, Арнольда Шора з Сокаля до Львова, а официяла почтового Ед. Ґнедінґера з Тернополя до Львова. — Ц. к. Дирекция скарбу перенесла поборців податкових: Ем. Ґарчиньского з Соколова до Дембиці, Фр. Позняка з Нового Села до Надвірної, Каз. Турковского з Лопатина до Олеська, Петра Чайковского з Мельця до Нового Села; дальше контрольорів податкових: Ал. Миговича з Лежайска до Жовкви, Волод. Кобиляньского з Жабя до Буска, Ів. Ротавса з Фриштака до Живця.

— **З Бурштина пишуть нам:** Тутешна рада міста ухвалила одноголосно на внесенє бурмістра п. Ілиї Будного на засїданю дня 2 цьвітня 1896 надати Є. Е. п. Міністрови для Галичини дрови Едвардови Рітнерови почетне горожаньство міста Бурштина.

— **По шістьох лїтах.** В присїлку Лукаші коло Бродів згоріла перед шістьома лїтами коршма разом з будинками. Жертвою полуміни упали в нїй

кидають вінцї з цьвітів. Видко, що поводатори найлїпше подобають ся, бо коли они надходять, люди стають на лавки, робить ся крик, а на вози сиплють ся цьвіти, навіть і на конї звертають увагу, котрі так само як їх поводатори горді з тої чести, яку їм віддають. За кождим возом їде ще один чоловік на кони, лиш за Бен Гуровим нема нікого; він чомусь сам один, може не довіряв нікому. Процесия доходить до другої мети, а неспокій стає ще більший. Видко, що біла барва найбільше припала до вподоби, бо коли він їде, підносять ся грімкі оклики і єго обкидають цьвітами; чути, як кричать: „Месаля, Месаля!" — „Бен Гур, Бен Гур!"

Коли процесия перейшла, зрітелї посїдали і стали знову розмавляти.

— На Бакхуса! Правда, що він красний? — відозвала ся якась Римлянка з багрянно-золотою уплїткою в волосю.

— А який пишний єго віз! — докинув хтось, що сидів коло неї. — Цїлий з золота і слоневої кости. Нехай Юпітер позволить єму вииграти!

На лавцї поза сими далась почути знов инша гадка.

— Закладаю ся о сто шекелїв на жида! — відозвав ся якийсь тонкий, пискливий голос.

— Май розум! — нагадував єго якийсь приятель. — Дїти Ізраїля не конче любують ся в таких забавах, то у них гріх перед Богом.

— То правда, але скажи сам, чи ти видїв коли кого спокійнїйшого і певнїйшого себе, як він? — А яка у него рука!

— Але що за конї!

— А що до єго здібности — вмішав ся хтось третий до розмови — то кажуть, що він майстер у всїх римских штуках.

— Та й красший від Римлянина — відозвала ся якась жінка.

Той перший жид, заохочений тим відозвав ся знову:

— Сто шекелїв на жида!

— Де у тебе розум? — відозвав ся на то якийсь Антіохієць — хиба-ж не знаєш, що против него на Месалю заложили ся о пятнайцять талентів — шість проти одного? — Сховай свої шекелї.

— Пусте плете! Дурний Антіохієць, видко не знає, що Месаля сам на себе заложив ся! — відповів хтось.

Коли процесия коло брами Помпе розійшла ся, переконав ся Бен Гур, що бажанє єго сповнило ся: цїлий Всхід був сьвідком єго борби з Месалею.

О третій годинї з полудня — після нашого численя — закінчили ся всї ігрища; остались ще лиш перегони. Настала перерва. Отворили брами і майже всї зрітелї повиходили, щоби покріпити ся в будах, котрих множество стояло коло цирку. Ті що лишили ся, позївали, балакали та читали свої таблички; зробили ся дві кляси: щасливі, що повигравали, і невдоволені та гнївливі, котрі програли.

З тої перерви скористала третя часть публики, іменно ті, що хотїли бути лиш на возових перегонах і всї пішли на призначені для них місця. До сеї кляси належали також Сімонїдес і єго товариство; їх місця були на північній сторонї, недалеко головного входу напроти місця для консуля. Коли торговельника несли чотири сильні слуги на кріслї через коритар, взяла всїх велика цїкавість. Коли вже поставили єго на місци, почув Сімонїдес нараз, що єго зовуть по імени. Імя єго неслось від лавки до лавки. Кождий був цїкавий видїти того чоловіка, о котрого богатстві і сумній судьбі всї знали щось розповісти. Пізнали також і Ілдеріма та витали єго. Але Валтазара і дві заслонені женщини, що були з ним, нїхто не знав. Ті женщини то були Ірас, Валтазарева донька і Естера. Ся послїдна, сївши на своїм місци, розглядала ся боязко по цирку і заслонила собі лице ще лїпше. Єгиптиянка відслонила ся і споглядала рівнодушно доокола.

Прийшовші ще й не розглянули ся добре, коли кількох слуг циркових вийшло на арену і відзначили першу мету розтягнувши через арену шнур намашений крейдою. Відтак увійшло через браму Помпе шістьох мужчин і уставились коло карцерів. Доокола понїс ся шепіт і чути було голоснїйшу розмову, як ось таку:

— Дивись, дивись! Зелений слїдує по числї четвертім, з правого боку, там єсть Атинець!

— А Месаля має друге число!

— Коринтиєць —

— Онтам білий — по лївім боцї; іде на число перше.

— Нї, то місце для чорного. Білий має друге число.

— Правду кажеш!

Ті, о котрих вела ся така розмова, були то дозорцї, поубирані в туніки такої барви, яка була призначена для тих, що убігали ся о нагороди. З місця, де котрий з них стояв, можна було здогадати ся, в котрім карцері в сїй хвили знаходить ся той, котрий комусь любий, і жде на знак до виступленя до перегонів.

— Ти видїла коли Месалю? — спитала Єгиптиянка Естеру.

— Нї! — Она аж кинула ся — бо названий був ворогом хоч не єї батька, то все-таки Бен Гура.

— Такий красний як сам Аполло! — говорила Ірас дальше. Очи їй сьвітили ся. Розложила свій віяк, висаджений густо дорогим камінєм. Естера спитала ся — але лиш в души. Чи красший від Бен Гура? — В найблизшій зараз хвили зачула, як Ілдерім говорив до єї батька: „Стоїть під числом два на лїво від Помпе". — Естера глянула в ту сторону, але й зараз спустила очи в долину, та стала шептати якусь молитву.

три особи, а то коршмар Мошко Гальперн з жінкою Ціпою і дочкою Ханою. З причини, що коршма віддалена значно від села та що огонь вибух пізно в ночи, ширив ся огонь дуже скоро а ратунок прийшов так пізно, що не можна було й говорити о спасеню людий. Відважнїйші вдерли ся мимо огню до середини горючої коршми і застали там властителїв покровавлених і вже неживих. Коршма згоріла до крихти, а з нею спопелїли і тїла нещастних жертв. Гальперни мали значний маєток, тож в селї говорено голосно, що то Москалї (коршма стояла ледве чверть милї від границї) вирізали Гальпернів і підпалили коршму. Судове слїдство не викрило виновників і люди вже стали забувати о цїлій справі, коли жандармерия, що пильно слїдила раз-у-раз за злочинцями, попала припадком на їх слїд. Імено найдено у огородника в Гаях кадлубских хустку Хани Гальперновоï і огородник припертий до стїни, не міг пояснити, як прийшов в посїдане хустки, мотав ся в зізнаних і вкінци удало ся не лише доказати его вину, але крім того викрито і арештовано его спільників.

— Наслїдки пияньства. В грудни минувшого року був в Козовій ярмарок. Швець Петро Крамарчук підпивши собі з тої нагоди, замість піти до дому і виспати ся, зайшов ще до коршми і зажадав горівки. Коршмар не хотїв ему продати горівки, а тодї Крамарчук попав в злість і поломив крісло та стовк кілька чарок. Коли коршмар візвав на поміч поліциянта і жандарма, став їх Крамарчук ганьбити послїдними словами і не хотїв вийти з коршми. Жандарм арештував его і силою випровадив з коршми, та Крамарчук став на дорозї утїкати домів. Єго зловлено і ведено до арешту. На той вид збігли ся товпи знакомих Крамарчука і мимо досить сильної сторожі, Крамарчук утїк другий раз, запер ся в своїм домі і лаяв жандармів, в чім помагали ему й другі шевцї зібрані перед хатою. Жандарм зателеграфував до Бережан о поміч, а коли ей одержав за кілька годин, арештував Крамарчука і инших, що брали участь в збіговищи. Сими днями відбула ся в Бережанах карна розправа против увязнених і їх засуджено за обиду представителїв власти в урядованю на кару арешту від 8 днїв до 3 тижднїв.

— Величезний запис зробила маркграфиня Сансільон в Парижи. Она записала цїлий свій маєток, 7 міліонів франків в користь убогих міста Парижа.

— Паперова гармата. Нове винайдене на поли военної штуки зробив — як доносить ґазета Münchener neueste Nachrichten — один інжинер, занятий в фабрицї оружия Круппа в Ессен. Він зробив малу гармату з паперової маси, котру кождий піхотинець може вигідно умістити на торністрі. Паперова маса, з котрої складає ся тота ручна гармата, має більше відпорної сили як сталь, а певність вистрілу на розмірно велике віддалене має бути незвичайна. Гармата має 5 сантиметрів проміру. В часї війни, коли артилерия з причини недогідности терену не могла би успішно дїлати, повинна би нововинайдена гармата віддати великі користи. Винахідник виставав ся вже о патент, а шкільні баталіони в Нїмеччинї мають бути заосмотрені в то нове винайдене. Коли-б та вість показала ся правдивою, можна надїяти ся великого перевороту в організациї військовій.

— Коти починають звертати на себе увагу. Очевидячки їм не хоче ся довше жити на сьвітї тихо і незамітно. Имено в короткім часї займав ся навіть телеграф два рази котами. І так з Риму телеграфували, що в часї промови посла Фортіса над важною справою, з'явила ся в сали парляменту кітка і сїла собі позад посольских лавок. Бідний Фортіс, що силував ся викликати своєю промовою як найбільше вражїне, не міг собі пояснити, для чого нараз всї посли довкола него зачали сьміяти ся і аж коли прийшло до загальної нагінки на кота, дізнав ся о причинї. — Передвчера знов наспіла з Бравншвайґу в Нїмеччинї така телеграма: „В часї страстного концерту, устроеного в церкви присутности княяя і его родини стала якась кітка причиною великого неладу. Именно коли хор співав одну пісню Баха і коли в нїй прийшло одно місце, що співає ся дуже тихо, роздав ся з хор дірігента нагле голос: „Мяв, мяв!" Торжественний настрій нараз змінив ся і публикою заволодїла веселість. Але що в набитій людьми церкві годї було глядати кота і его вигнати, то треба було его терпіти майже аж до кінця концерту. Особливо інструменти челлї — як здавалось — подобали ся котови, бо кілька разів они відозвались, то кіт все відповідав на них своїм мявканем.

Господарство, промисл і торговля.

— В Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер" заключено в місяци марті с. р. 2203 важних обезпечень (в попереднїм роцї 1563 поліс) на суму 1,466. 760 зр. в. а. (в попер. роцї 1,189.129 зр.) з премією 11.523 зр. 43 кр. (в попер. роцї 8.515 зр. 28 кр.) Разом було в першім кварталї від Нового року с. р. 5596 важних поліс на суму 3.820.570 зр. обезпеченого капіталу з премією 30.004 зр. 53 кр. т. є. в четверо тільно поліс а в трое тільно обезпеченого капіталу і премії, як було в першім роцї. (Именно було в І. кварталї 1893 р. 1453 поліс на суму 1,163.279 зр. з премією 9.773 зр. 11 кр.)

Шкід прибуло в марті 15 случаїв, разом було в І кварталї 40 случаїв, з котрих 39 вже виплачено, а в однім случаю з причин цівільноправних на разї виплату відшкодованя здержано. Сума всїх шкід, по відчисленю части реасекурованої, виносить разом з коштами лїквідациї 6.748 зр. 19 кр. на власний рахунок. — Львів, дня 8 цьвітня 1896. — *Від Дирекциї.*

— Буковиньскі яблока. Др. В. Гільвіґ поміщає в урядовій Czernowitz Ztg дуже цїкаві вісти о торговлї яблоками на Буковинї. „Аж надто скромну ролю — пише автор — відграє теперішне наше огородництво, хоч майже кождий селянин має більший або менший сад з овочами. Однак ті сади, заложені по більшій части невміло, провадять ся недбало і дають ся в аренду Липованам за безцїн. Ті обстрясають все, складають обтовчені овочі в пивницях і продають, як можуть. Половина зібраних овочів гние. Однак хочу доказати, що Буковина може достарчати яблок, котрі можуть видержати всяку конкуренцию, і хочу звернути увагу моїх заводових товаришів, що коли-б ми лише хотїли, могли би справдї довести до гарних успіхів. В Герміненгоф заложив я сад, котрим дуже опікувала ся моя жінка. Засадивши саму добру садовину, голубав я єї пильно і з замилованем через довгі лїта. В першім десятилїтю була видатність дуже мала і я вже побоював ся, що дерева поляжуть в борбі з хрущами, иньшими шкідниками і з бурями. Вкінци дочекав ся я в 1894 р. — помимо множества хрущів — належитого, а в минувшім роцї доброго збору найлїпших яблок. Однак овочі вродили на цїлій Букавинї і я не мав купцїв. Липовани давали менї за виарендоване цїлого саду 60 зр.! 60 зр. за 400 яблінок і 100 оріхів! Тодї взяла ся моя жінка сама до роботи. Під єї пильним надзором зривано уважно кожде яблоко і складано до пивницї. Через товариство для плеканя овочів в Градци і кілька анонсів з Bohemi-ї я предкладав до продажи мої яблока по цїнї тирольских яблок. Успіх перевисшив всякі сподїваня. Я продав цїлий збір по 18 зр. netto за метричний сотнар. І куди? Найбільше до Чехії, богато до Саксонії і Прусів, а троха до Парижа. Однак найважнїйшим було для нас загальне признане, яке нам виражали купцї, помимо, що їх одно яблоко коштувало 7 до 10 кр. Ми одержали множество подяк, майже кожде з новим замовленем. (Др. Гільвіґ наводить одну подяку, а потім кінчить:) Буковина могла би достарчити богато яблок, котрим легко можна виробити сьвітову славу. Але до того треба полїпшити стан садів. При тім мусять нам помагати панї. Опіка над садом і овочами для дому і на продаж, то поплатна галузь жіночої господарки. Під опікою і кермою женщин наші городи могли би вкороткї статись поважним чинником видатности сїльского господарства. Лишім на разї лїси в супокою, а возьмім ся до садівництва".

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 10 цьвітня. Депутация товариства урядників вручила вчера президентови міністрів адресу з подякою для цїлого кабінету за управильнене платнї.

Месина 10 цьвітня. Цїсар Вільгельм з родиною оглядав вчера околицю міста, а по полудни від'їхав до Венециї.

Константинополь 10 цьвітня. Візита кн. Фердинанда у патріарха екуменьского, мала характер чисто приватний.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий

В сїй хвили підійшов до них Санбаллат.

— Приходжу як-раз з карцерів, шейху! — сказав він поклонившись Ілдерімови. — Конї виглядають знаменито.

Ілдерім відповів на то лиш тілько:

— Коли їх хто побідить, то, маю надію, що хтось инший а не Месаля.

Санбалат звернув ся відтак до Сімонїдеса, а виймивши табличку казав:

— І тобі приношу вість. Як знаєш, я заложив ся вчерашної ночи з Месалею а предложене до другого закладу лишив їм на столї і нинї перед перегонами мали менї дати письменну звістку. Ось она:

Сімонїдес взяв табличку і прочитав, що на нїй було написано, а відтак сказав:

— Я вже то знаю. Они прислали одного до мене поспитати, чи ти маєш у мене тілько гроший. Сховайже добре табличку. Коли програєш, то знаєш, до кого маєш звернути ся. Але коли виграєш, друже, то диви ся, щоби ті, що тобі підписали ся, не повтїкали. Забери від них послїдний шекель. Они би з нами так само зробили.

— Спусти ся на мене! — відповів достальник.

— Може сядеш собі коло нас? — спитав Сімонїдес.

— Ти ласкав на мене, але коли відійду від консуля, то молодий Рим коло него стане дуже зухвалий. Мир тобі і вам всїм!

Перерва скінчила ся. Голос труби скликав всїх на свої місця. Кількох слуг появило ся на аренї, вилїзли на мур і пішли на західний конець до відвисшеня недалеко другої мети. Там поставили сїм деревляних куль, а вернувши до першої мети поставили на нїй сїм деревляних риб.

— Що значать ті кулї і риби, шейху? — спитав Валтазар.

— А ти ще нїколи не був на перегонах?

— Нїколи, ледви знаю, де я.

— По тих знаках числить ся. Коли об'їдуть раз доокола, здоймає ся одна куля і одна риба.

Приготовленя скінчено. Підняв ся трубач, готовий дати знак, що розпочинають ся перегони. Зробило ся тихо. Всї обернулись лицем на всхід, всїх очи спочивали на карцерах, де були убігателї.

Що і Сімонїдеса взяло ся загальне занепокоєне, видко було по его почервонїлім лици. Ілдерім перебирав неспокійно пальцями в бородї.

— Диви ся добре, щоби-сь виділа, як буде виїздити Римлянин! — відозвалась Єгиптиянка до Естери. Але та єї не чула, бо цїлком заслонена чекала виїзду Бен Гура, а серце в нїй страшно било ся. Роздав ся короткий, пронизуючий голос труби — і виступили дозорцї, готові робити свою службу. Ще раз затрубіла труба — і рівночасно отворили ся всї карцери. Виїхали товариші на конях. Бен Гур, як знаємо, не мав нїкого. Шнур намащений крейдою спущено, а коли они переїхали, піднесено его знову. Мимо краси їх походу мало хто на них зважав, бо всї дивили ся лиш на карцери, де тепер роздав ся тупіт коний і шум голосів. Намащена крейдою запора спустила ся ще раз і як вихор вилетїло шість четверень. Величезне множество зрітелїв підняло ся, повилазили на лавки, а цїлий цирк аж затряс ся від їх окликів. Настала так довго ожидана хвиля.

— Онтам він! Диви ся, онтам! — відозвала ся Ірас показуючи на Месалю.

— Я его виджу! — відповіла Естера споглядаючи на Бен Гура. Она віделонила ся. Аж в сїй хвили зрозуміла, як то в виду величезного множества людий можна одушевити ся при сповнюваню якогось мужественного дїла і не зважати навіть на смерть.

(Дальше буде).

ІНСЕРАТИ.

Фабрика капелюхів і циліндрів

під фірмою

Антін Кафка

передтим **Кожелюжок**

у Львові, Ринок 29, перехідна камениця Андріолього від сторони ОО. Єзуїтів Театральна 12 поручає капелюхи і циліндри власного виробу в наймоднійших фасонах і кольорах по найдешевших цінах; капелюхи і циліндри з фабрик ц. к. надворних доставців П. Ц. Ґабіґа і В. Плессов в Відни. Капелюхи наймоднійші по 5 зр., циліндри цілком легкі по 9 зр. Хороші капелюхи Льоден з фабрики Піхлера в Ґрацу, також Chapeau Claque атласові по 5 зр., 6 і 8 зр.

Цінники дармо. 34

11

ГАЛИЦКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

$4\frac{1}{2}$% на рік.

Антікоголь єдино скуточно ділаюче средство навіть при **безустаннім налозі**, може бути без труду доданий, бо є без смаку і під ґваранциєю нешкідливий — **в наслідках певний.** Подяки вилічених стоять до диспозиції. Пачочка з приписом ужитя 3 зр., подвійна пачочка 5 зр. Надсилаючі суму з гори одержують товар franco. Правдиві лише: у **С. Кляйна,** аптикаря в Lugos Nr. 88 Угорщина. 42

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всі дневники

по цінах оригінальних.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“), як для „Народної Часописи“ так також для „Ґазети Львівскої“ принимає лиш „Бюро дневників“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА, при улиці Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

Е. Патрах

в Стрию.

Сталеві плиткі ткацкі для ткачів, до 25 ґанґів — за кождий ґанґ 6 кр., висше 25 ґанґів по 5 кр. кождий ґанґ. Плити достарчають ся після цтм. Найслабша витка не прірве ся. **Плити ті заощаджують 6 разів часу а 4 рази роботу.** 15

Е. Патрах в Стрию.

С. Кельсен у Відни

поручає:

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Компletні уряджена купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

ГЕРМАН ГАМЕЛЬ у Львові Пасаж Гавсмана ч. 8

На жадане висилає ся катальоґи.

Поручає ся 8

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всі дневники по цінах оригінальних.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.